

FINGERBØNNEN

Hvordan skal vi bede til Gud? Det er svært at bede om og for andet end det, vi selv kan forholde os til, men her er en lille husker:

Mange af os lærte at tælle på fingrene, da vi var små, men man kan også bede "på fingrene". Det gør man sådan:

Når man sidder med foldede hænder, er **TOMMELFINGEREN** nærmest ved en selv. Bed først for dem, der står dig nærmest. Hvad du selv behøver, hører naturligvis med her, lige som din familie og dine venner.

Den næste finger er **PEGEFINGEREN**. Bed for dem, som skal vise andre vej til sandheden, både i kirke og skole. Bed for præster, lærere og lederne i børne- og ungdomsarbejdet.

Den tredje finger hedder **LANGFINGEREN**, fordi den rager højest op. Den står for lederne i alle livets områder. Bed for dem, der har fået betroet et ansvar, både i kirken (for eksempel biskop, menighedsråd) og i samfundet (for eksempel dronning, folketing).

RINGFINGEREN, den fjerde finger, er det svageste punkt. Det ved alle, som spiller klaver. Den får os til at huske på dem, som lider og er i nød, de syge, sårede, flygtede, sultende og dem, som ligger for døden..

LILLEFINGEREN er den mindste. Den står for dem, som vi ofte overser, også dem, som bliver misbrugt og udnyttet.

Fingerbønnen er et godt redskab til at lære både børn og voksne, hvordan vi skal bede for os selv og for andre. Og kirkebønnen ved gudstjenesten er ofte bygget op, så den svarer til fingerbønnen, for her skal vi jo netop bede både for os selv og for hele verden.

© -dikte 99

Snak med børnene om Fingerbønnen. Gennemgå den et par gange. Prøv den af, lad børnene selv komme med forslag til hvem I skal bede for.

